

чухъ и щапаниа отъ много человекъ. Евстатій одързостенъ отъ той выкаше повече.

Врата ся отвори хъ и тъмничныйтъ стражъ съ много свои прислужники и нѣколко заштіета влѣзо хъ.

Евстатій рече отъ себе си выкаше:

— Тѣхъ не чл е чутъ; побѣгнѣ хъ! Виждте добръ прозорцытѣ! Виждте, злодѣйцы ся! Виждте!

Тъмничната хранина свѣтъ хъ, и очитѣ на тъмничныйтъ стражъ ся взрѣ хъ въ отворенѣ хъ вѣч дупкѣ на подводѣтъ.

— Отъ тука (рече) сѣ побѣгнѣ хъ!

И ся впуснѣ вхтрѣ въ подводѣтъ, по прѣсть и дрехы които бѣ хъ намѣнѣ хъ подирѣ си избѣгнѣ хъ го въспира хъ.

— Скоро! (извика тъмничерѣтъ). Елате тука. Извадѣте тѣзи прѣчкы. Течѣте двамина вѣнъ да извѣстите на пазовантытѣ и на стражарытѣ. Уловете и дръжте тука того зѣ дѣто выкаше, да не побѣгне и той!

Прѣчкытѣ ся извади хъ, заштіета побърза хъ да извѣстятъ на вѣнниытѣ стражари и пазованты а тъмничерѣтъ съ фенерѣтъ въ рѣцѣ влѣзе въ подводѣтъ. Но какво бѣ смѣиваніето му когато видѣ че зидѣтъ бѣ проломенъ съ еднѣ дупкѣ половинѣ лакѣтъ широта. Злодѣйнытѣ бѣ хъ ся проврѣли и бѣ хъ побѣгнѣ хъ.

Прѣзъ тѣзи дупкѣ той ся насочи да излѣзе, но слѣдъ едно изгърмѣваніе крошумъ го прониза прѣзъ гърдытѣ, и го свали полумъртъвъ.

Купъ стражари, заштіета, пазованти ся стеко хъ и прѣдъ свѣтованіето на фенерытѣ видѣ хъ пади хъ лыйтъ тамо тъмничернѣ.

Какъвъ бѣ съ! думаше единъ отъ стражарытѣ. Да ли ный го удари хъмы като сякахмы че отъ дупкѣ хъ тамъ можеше злодѣйцы да излѣзватъ а не тъмничеръ. Каквото ся види ный ще смы го ударили! Да го дигнемъ, момчета, и да идимъ отвхтрѣ да видимъ какво е станѣло.